

ENTREVISTA A ERNEST BENACH, PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

“Una mala solució al finançament, pot fer créixer l'independentisme”

Amb el tret de sortida que suposa la celebració de la Diada, s'inicia el nou curs polític en plena carrera negociadora pel finançament autonòmic. Els partits polítics són els encarregats de tirar endavant la negociació; després, al Parlament, es crearan les lleis que posaran en pràctica el finançament. Ernest Benach, president del Parlament des de 2003 haurà de moderar i dirigir un dels cursos polítics més intensos dels darrers anys.

BEGOÑA GIMÉNEZ

Quina és la seva valoració de la celebració de la Diada d'enguany?

La Diada a Catalunya té un component reivindicatiu perquè forma part de la nostra història; és clar. Com aquest any el tema del finançament estava molt sobre la taula aquest component reivindicatiu ha agafat una dimensió major. I és que aquesta qüestió amoina moltíssim perquè afecta tota la nostra estructura de funcionament. Per això, és essencial que el sistema disposi de recursos suficients amb més capacitat de despesa perquè és això el que permet que es pugui fer polítiques del dia a dia a l'escola, l'hospital, les carreteres, etc.

Recentment ha dit que per aconseguir un nou sistema de finançament "cal unitat, diàleg i fidelitat als interessos del país" Quins interessos són aquests?

El principal interès és fer un país competitiu i que avanci. En el món global, Catalunya és un país amb moltes possibilitats, però hem de tenir recursos per tirar endavant. És a dir, les nostres condicions, de manera innata, són bones, però és com si, per exemple, anéssim a una cursa i tinguéssim unes condicions boníssimes, però ens faltessin les sabatilles esportives. Això és el que ens falta; els recursos.

En aquest sentit, es troben tots els partits units per treballar-hi?

Diguem que hi ha una unió considerable, deixem-ho així. És indispensable la unió dels partits catalanistes igual que va passar el 30 de setembre quan es va aprovar l'Estatut de Catalunya. Si no és així, serà un fracàs. Per tant, és absolutament fonamental no fer tonteries perquè com a país haurem perdut una batalla.

Es posarà com a excusa la crisi econòmica durant la negociació del finançament?

La crisi s'utilitzarà, però no és excusa. La crisi econòmica és una realitat i afecta a tothom per igual. Però nosaltres estem parlant d'un sistema i aquest sistema ha de tenir uns recursos i s'han de concretar quins són i fer que arribin a tothom. No hem de condicionar el nostre sistema a la crisi econòmica.

Es fia de Zapatero?

No. És que és una qüestió de tarannà. Aquest "talante" seu ja hem vist que ha quedat en no res. La qüestió no és si me'n fio sinó que es compleixi amb el que es va comprometre. L'Estatut ha estat ratificat i ha estat sotmès a una

Ernest Benach al Parlament de Catalunya, que presideix des de 2003. / DAVID FERNÁNDEZ

consulta popular, així que ara només cal aplicar-lo.

On s'hauria de situar el límit de les rebaixes en la negociació?

Això ho hauran de dir els partits polítics, però en tot cas ha de ser l'Estatut de Catalunya qui marqui els límits. Entenc que ara s'ha de mantenir una certa actitud de prudència. No es pot donar una xifra que després pugui ser utilitzada en el procés de negociació. Ara hem de respectar el treball dels partits en aquest sentit i deixar que siguin ells els que facin una proposta concreta.

En quins aspectes del finançament l'Estatut donava un pas endavant i ara sembla que es vulgui donar enrere?

És que no es pot anar enrere. L'Estatut és una millora en relació al sistema que s'havia establert l'any 1979 i per tant, és impensable que fem marxa enrere. És una hipòtesi que, políticament, no ens podem plantejar. Va ser una opció escollida pel poble català i per tant, no hi ha marxa enrere.

El Tribunal Constitucional té encara sobre la taula la sentència sobre l'Estatut. Què creu que passarà?

No ho sé, no en tinc ni idea perquè tot plegat, totes les notícies al respecte són molt contradictòries. A més, encara s'ha de constituir el nou Tribunal, hi ha una confusió total al voltant d'aquesta qüestió. El problema és que quan un Tribunal toca una llei que ha estat aprovada per tres cambres parlamentàries i ratificada en referèndum, què ha de dir el Tribu-

nal? Aquest és un tema greu; això pot tenir conseqüències molt importants.

El dèficit fiscal o el finançament autonòmic s'acaba traduint en el problema etern de rics i pobres, una mena de lluita de classes a nivell territorial?

Hi ha una teoria de l'economista canadenc Poschmann que diu que els fluxos econòmics interregionals, acaben provocant que els pobres de les regions riques financin als rics de les regions pobres. I això correm el risc que ens passi aquí. Tampoc hem de vincular un sistema de finançament amb un problema de rics i pobres; el que està clar és que a Catalunya tenim un milió d'immigrants que reclamen integrar-se en l'Estat del Benestar: educació, sanitat, etc. i hem d'aconseguir doncs, que la societat catalana tingui tot això que necessita, perquè està canviant i el finançament ha de canviar segons aquestes necessitats. Per mantenir la convivència social que històricament ens ha caracteritzat, necessitem tenir un cert poder adquisitiu, sinó, ens hi juguem el país.

Com de relacionats es troben finançament autonòmic i independentisme?

Suposo que en funció de si hi ha una mala solució en el tema del finançament, augmentarà l'independentisme a Catalunya. Els estats independents no tenen aquests problemes perquè s'auto-financen ells mateixos. És possible que un episodi més de desafecció i d'atacs a Catalunya provoqui més independentisme, més arguments en les files de l'independentisme.

“Els conceptes clàssics de l'independentisme han canviat”

“No hem de condicionar el nostre sistema a la crisi econòmica”

“Per mantenir la convivència social necessitem tenir un cert poder adquisitiu”

Com de “sensat” considera que és el seu independentisme?

Molt. Jo crec que en aquests moments el país està plantejant-se una idea molt concreta de què és independentisme. Hi ha gent que arriba a aquesta idea de país amb nous elements que no ens havíem plantejat mai fins ara. Ara hi ha molta immigració amb necessitats econòmiques, necessitats socials que també formen part del país. Tot això fa que els conceptes clàssics de l'independentisme hagin canviat. Per tant, jo crec que aquí tenim una oportunitat com a país de cara al futur. Hem de ser molt hàbils, molt generosos, molt sensats i explicar molt bé les coses. Ara bé, ser sensats no vol dir fer passos enrere. Vol dir fer l'independentisme atractiu i convincent a la gent que ho veu com una cosa radical.

Què ens espera aquest nou curs?

Tenim tres temes fonamentals: un, el finançament; dos, el desplegament de l'Estatut, pendent de la sentència del Constitucional; i tres, el desplegament de determinades lleis que estan ja en comissió parlamentària, com és per exemple la d'educació; però hi ha 22 més que ja s'estan treballant i en tramitació.

Quines lleis li agradaria que s'aprovesin durant el seu mandat?

M'agradaria que s'aprovesi la Llei d'Educació amb un consens ampliíssim polític i social, una eina molt important de cara al futur del país. I després també lleis com ara la llei de divisió territorial del país, que fa referència a les vegueries, i la llei electoral. Dos lleis d'estructuració de país que considero són importants.